

28 ΙΟΥΝΙΟΥ 2016

Συνέντευξη με τη συγγραφέα Τέσυ Μπαίλα!

Μια συγγραφέας που η λυρική της πένα ακουμπάει την ψυχή του αναγνώστη και προκαλεί θύελλες συναισθημάτων. Ένας άνθρωπος που σε μαγεύει με την ηρεμία και το ήθος που αποπνέει. Η συγγραφέας Τέσυ Μπαίλα έρχεται πάλι για να ταξιδέψει το αναγνωστικό της κοινό με τις "Άγριες θάλασσες" της, και έχω τη χαρά και την τιμή να φιλοξενώ μια υπέροχη συνέντευξη που μου παραχώρησε με αφοπλιστική ειλικρίνεια και καμώγελο! Την ευχαριστώ από καρδιάς και εύχομαι και το νεό της μυθιστόρημα να είναι καλοτάξιδο με ούριους ανέμους!

Απολαύστε την!

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η ΤΕΣΥ ΜΠΑΪΛΑ κατάγεται από τη Σαντορίνη, αλλά γεννήθηκε στον Πειραιά. Σπούδασε Ιστορία του Ελληνικού Πολιτισμού και Μετάφραση Λογοτεχνίας. Ασχολείται με τη φωτογραφία, και ατομικές εκθέσεις της έχουν φιλοξενηθεί στο Πανεπιστήμιο Gakugei της Ιαπωνίας, αλλά και στην Αθήνα. Είναι συντάκτρια του λογοτεχνικού περιοδικού Κλεψύδρα. Παράλληλα δημοσιεύει δοκίμια σε εφημερίδες και περιοδικά. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα βιβλία της ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΗΤΑΝ Η ΖΑΧΑΡΗ, ΟΥΙΣΚΙ ΜΠΛΕ και ΑΓΡΙΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ.

Περισσότερες πληροφορίες για τη συγγραφέα

: <http://www.psichogios.gr/site/Authors/show/810/tesy-mpa%CE%AAla>

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ : Κατάγεστε από τη Σαντορίνη. Ποια στοιχεία αυτού του νησιού θεωρείται ότι κουβαλάτε μέσα σας και πόσο αυτά επηρεάζουν τον τρόπο γραφής σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σαντορίνη είναι ένας τόπος που αγαπώ ιδιαίτερα! Δυστυχώς δεν είχα την τύχη να μεγαλώσω εκεί ούτε να περνώ τα καλοκαίρια των παιδικών μου χρόνων, τη γνωρίζω όπως οι περισσότεροι επισκέπτες της. Πέρα όμως από τον τουριστικό εκβαρβαρισμό, που την ταλανίζει κάθε καλοκαίρι, η Σαντορίνη παραμένει μια συνάντηση με το ανελέητο μεσογειακό φως, με τις άσπρες πολιτείες του ονείρου που ξεδιπλώνονται μπροστά στα μάτια σου καθώς ανηφορίζεις τα φιδογυριστά καλντερίμια, τα θολωτά της σπίτια, τα φωλιασμένα μέσα στους αμπελώνες καμπαναριά. Όλα αυτά είναι στοιχεία που συνθέτουν μια καθαρά ελληνική ταυτότητα και σηματοδοτούν την πάλη ενός νησιού, αδιάρρηκτα συνδεδεμένου με τη βίαιη, αναγεννητική δύναμη της φύσης, να ορίσει τη μοίρα του. Κι αυτό όλο είναι για μένα πολύ συγκινητικό. Μια πέτρινη συμπάγεια που επιμένει να επιβιώνει μέσα στο πέλαγος. Σίγουρα έχει επηρεάσει τη σκέψη μου.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Όταν ξεκινάτε τη συγγραφή ενός βιβλίου βρίσκεται πρώτα την πλοκή ή τους χαρακτήρες; Ποιο από τα δύο πιστεύετε ότι έχει μεγαλύτερο βάρος σε ένα βιβλίο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Είναι βέβαιο πως οι χαρακτήρες παίζουν το σημαντικότερο ρόλο σε ένα βιβλίο. Σκεφτείτε την κλασική λογοτεχνία. Τα μεγάλα έργα που έμειναν αξιέπιστα είναι εκείνα που καθορίστηκαν από ισχυρούς ήρωες. Η Άννα Καρένινα, ο Ρασκόλνικοφ ή ο Όλιβερ Τουίστ για παράδειγμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τα βιβλία σας είναι αποτέλεσμα μυθοπλασίας ή περικλείουν μέσα τους ψήγματα αληθινών ιστοριών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το τελευταίο μου βιβλίο με τίτλο: «Άγριες θάλασσες» είναι μια αληθινή, ναυτική ιστορία από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο με κάμποσα μυθοπλαστικά στοιχεία, που όμως αφορούν σε δευτερεύοντες ήρωες, καθώς, για να γραφτεί αυτό το βιβλίο, έπρεπε να παραμείνω πιστή στο συγκεκριμένο ιστορικό πλαίσιο της εποχής, που αφορούσε στο κεντρικό ήρωα. Τα δύο προηγούμενα που επίσης κυκλοφορούν από τις εκδ. Ψυχογιός, «Το μυστικό ήταν η ζάχαρη» και το «Ουίσκι μπλε», ακριβώς επειδή μου αρέσει να γράφω ιστορικοκοινωνικά θέματα είχαν αρκετή αληθινή ιστορία και άλλη τόση μυθοπλασία. «Το πορτρέτο της σιωπής» και «το παραμύθι της βροχής» είναι αποτελέσματα μυθοπλασίας, αν και νομίζω πως πάντα ένας συγγραφέας κρύβει λιγάκι εαυτό μέσα σε ό,τι γράφει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Δένεστε συναισθηματικά με τους ήρωες των βιβλίων σας; Ως αναγνώστρια υπάρχει κάποιος χαρακτήρας που έχει χαραχτεί στην καρδιά σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όλους τους ήρωες των βιβλίων μου τους αγαπώ ιδιαίτερα. Είναι επόμενο πιστεύω αφού μαζί τους έχω περάσει πολύ καιρό, έχω βιώσει τις εμπειρίες

τους, προσπαθώ να μαντέψω και να εισχωρήσω στην ψυχολογία τους, έχω νιώσει τους φόβους, τους κινδύνους, τα συναισθήματά τους. Με τον κάθε ένα ξεχωριστά έχω δημιουργήσει μια σχέση μοναδική, είτε πρόκειται για τον κεντρικό ήρωα του βιβλίου είτε για κάποιον που απλώς περνάει από μερικές σελίδες και φεύγει μετά. Δύσκολο να επιλέξω έναν. Θα έχω πάντα όμως μια τεράστια αγάπη στον Χριστόφορο, τον ήρωα του πρώτου μου βιβλίου, επειδή είναι αυτός που με έπιασε από το χέρι και μου έδειξε πως μπορώ να ολοκληρώσω τη συγγραφή ενός μυθιστορηματικού έργου.

ΕΡΩΤΗΣΗ : «Άγριες θάλασσες» ο τίτλος του νέου σας πονήματος. Πείτε μας δύο λόγια για το νέο σας πνευματικό παιδί.

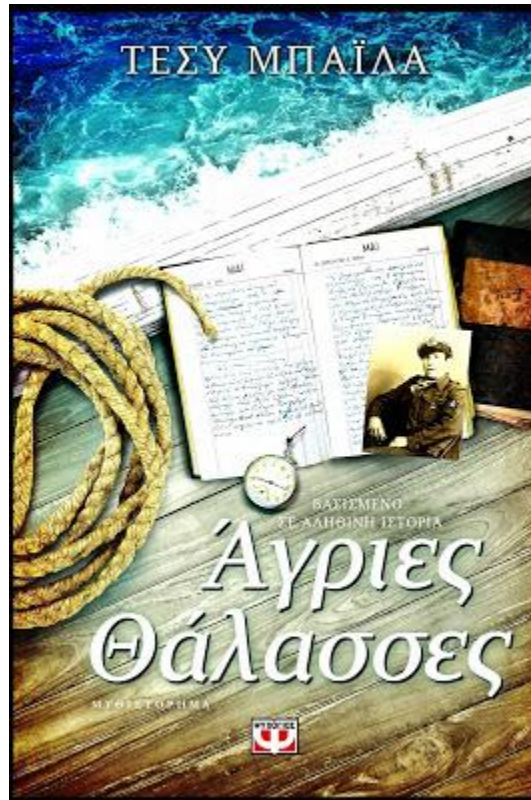
ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Οι Άγριες θάλασσες είναι μια μυθιστορηματική μαρτυρία για την πορεία ενός ανθρώπου του καπετάνιου Μιλτιάδη Χούμα και τη δράση του κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, την ταραγμένη εκείνη εποχή που την Ιστορία την έγραφαν απλοί, καθημερινοί άνθρωποι, μέσα από παράτολμες πράξεις και μυστικές, αντιστασιακές οργανώσεις.

Μέσα στη δίνη του πολέμου, ο Μιλτιάδης Χούμας διέθεσε το καΐκι του, την Ευαγγελίστρια, και όργωσε τις ελληνικές θάλασσες προκειμένου να βοηθήσει στη διαφυγή Άγγλων και Ελλήνων αγωνιστών προς τη Μέση Ανατολή, για τη συνέχιση του αγώνα.

Υπήρξε ένας απλός άνθρωπος που αναμετρήθηκε με τις προσωπικές του φιλοδοξίες, και τις απαρνήθηκε, για να αφιερωθεί στον αγώνα ενάντια στον ναζισμό και στις δυνάμεις του Άξονα που τον υπηρετούσαν, παραμερίζοντας τους φόβους του. Γι' αυτό το λόγο η αφήγηση δεν προσπαθεί να αναδείξει έναν υπερήρωα αλλά στέκεται σε έναν απλό άνθρωπο που η ζωή τον έστησε μπροστά από τις ευθύνες του και εκείνος δε δίστασε να τις αναλάβει.

Το βιβλίο βασίζεται σε μια ογκώδη βιβλιογραφία που μου παραχωρήθηκε από την οικογένεια του Μιλτιάδη Χούμα και σε απόρρητα έγγραφα και μαρτυρίες της εποχής που παρουσιάζονται για πρώτη φορά. Περιγράφει τη ζωή του ανθρώπου αυτού τα ταραγμένα εκείνα χρόνια, τη συγκλονιστική περιπέτεια του Τζον Κέιπς, του μοναδικού ανθρώπου που επέζησε από το φοβερό ναυάγιο του υποβρυχίου Περσεύς, τη σχέση του Μιλτιάδη με την Ελένη, τη μετέπειτα γυναίκα του και την αγάπη που μοιράστηκαν στα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια.

Σε όλη του την πορεία το βιβλίο ακολουθεί την ιστορική μνήμη και κυρίως καταγράφει την ανθρώπινη πλευρά αυτών των ανθρώπων που τόλμησαν να αφιερωθούν σε μια πατρίδα που ποτέ δεν τους χαρίστηκε.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποιες ήταν οι στόχοι και οι προθέσεις σας γράφοντας αυτό το μυθιστόρημα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ξέρετε, λέμε πάντα πως δεν υπάρχουν σαφείς προθέσεις όταν γράφεται ένα βιβλίο και είναι αλήθεια. Γράφοντας όμως τις «Άγριες θάλασσες» διαπίστωσα, για μια φορά ακόμα, πόσο διαχρονική και επίκαιρη είναι η λογοτεχνία, αφού ο κόσμος, δυστυχώς, δεν άλλαξε, οι θάλασσες παραμένουν άγριες, οι πρόσφυγες του δικού μου βιβλίου βρέθηκαν τότε στις ακτές της Τουρκίας και φιλοξενούν σήμερα στα σπίτια τους τους σύγχρονους πρόσφυγες και η ζωή ζητά ξανά από εμάς να φτιάξουμε έναν κόσμο από την αρχή. Θα ήθελα λοιπόν να γνωρίσουν οι αναγνώστες την απίθανη αυτή ιστορία ενός απλού, καθημερινού ανθρώπου, που όταν η ζωή τον έφερε μπροστά σε τραγικά αδιέξοδα εκείνος έκανε συγκεκριμένες επιλογές που καθόρισαν το μέλλον και κυρίως το ήθος αυτού του τόπου.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ένα εκπληκτικό εξώφυλλο που μαγνητίζει το βλέμμα. Ήταν δική σας επιλογή; Με ποιο κριτήριο επιλέγεται τα εξώφυλλα των βιβλίων σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το εξώφυλλο είναι δημιουργία των εκδ. Ψυχογιός. Η σύνθεση του έγινε από τον Θοδωρή Πιτσιρίκο και στηρίζεται σε φωτογραφίες των προσωπικών αντικειμένων του Μιλτιάδη Χούμα, όπως τα φωτογράφησε ο γιος του Γιάννης Χούμας. Το υπεύθυνο τμήμα των εκδόσεων Ψυχογιός δημιούργησε και μου παρουσίασε και άλλες επιλογές. Δε σας κρύβω ότι όλα τα δείγματα ήταν εξαιρετικά, βασισμένα, με πολύ σεβασμό, στην προσωπικότητα αυτού του ανθρώπου. Το συγκεκριμένο ήταν αυτό που μίλησε στην ψυχή μου από την πρώτη στιγμή και γι' αυτό το διάλεξα. Επιμένω να επιλέγω ένα εξώφυλλο που καταρχάς δεν παραπλανεί τον υποψήφιο αναγνώστη και σίγουρα ταιριάζει στην προσωπική μου αισθητική.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Υπάρχει κάποια στιγμή που φορτιστήκατε συναισθηματικά κατά τη συγγραφή κάποιου από τα βιβλία σας; Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας ποιο βιβλίο ήταν και ποια «σκηνή» αφορούσε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ο συγγραφέας πρέπει να παρουσιάζει αποστασιοποιημένος συναισθηματικά ακόμη και τις φορτισμένες στιγμές ενός μυθιστορήματος. Να μην παρασύρεται από το συναίσθημα που πρέπει να περιγράψει, έτσι ώστε η αφήγηση να παραμένει ισορροπημένη. Άλλωστε, ο ρόλος του είναι ακριβώς αυτός, να περιγράψει τα τεκταινόμενα. Απλά, διακριτικά, υπαινικτικά. Δεν κλαίει, ας μου επιτραπεί η έκφραση, ο ίδιος, δε βροντοφωνάζει στον αναγνώστη ό,τι πρέπει να νιώσει. Υπαινικτικά δείχνει μόνο τι γίνεται, έστω και αν νιώθει συχνά ακόμη και συντριβή γράφοντας μια σκηνή. Σε πολλά σημεία της συγγραφικής διαδικασίας έχω νιώσει ένα συναισθηματικό βάρος. Στο τρίτο μου βιβλίο «Το μυστικό ήταν η ζάχαρη», για παράδειγμα, υπάρχει μια σκηνή στο κολαστήριο του Άουσβιτς. Νομίζω πως η τραγικότητα που περιγράφεται στις τελευταίες στιγμές ενός ήρωα εκεί με παρέσυρε και όταν τελείωσα μαζί της ένιωθα συντετριμμένη.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποιο είναι το πιο όμορφο σχόλιο που έχετε διαβάσει / ακούσει για τα μυθιστορήματά σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Έχω ακούσει πολλά όμορφα σχόλια. Ξεχωρίζω ένα ενός καλού μου φίλου που μου είπε, χαριτολογώντας κάποια στιγμή, πως γράφω «παλιομοδίτικα», με την έννοια πως υπάρχουν στοιχεία στον τρόπο γραφής μου που του θυμίζουν παλαιότερους, κλασικότερους, συγγραφείς.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Όταν γράφετε ένα μυθιστόρημα πώς καταφέρνετε να εντρυφήσετε στην εποχή και στις συνθήκες διαβίωσης των ανθρώπων; Ταξιδεύετε στα μέρη που αναφέρεστε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Έχει τύχει να ταξιδέψω στα μέρη για τα οποία γράφω. Όταν πριν από μερικά χρόνια έγραφα για τους Έλληνες μετανάστες στα ορυχεία του Βελγίου το '56 για το «Ουίσκι μπλε» επισκέφτηκα τα ορυχεία στο Βέλγιο και κυριολεκτικά συγκλονίστηκα από όλα όσα διαπίστωσα εκεί. Πίσω από κάθε μυθιστόρημα μου κρύβεται πάντα μια πραγματολογική, ανθρωπολογική και ιστορική έρευνα, που συνδέει το κείμενο σαν αόρατος ιστός και η διαδικασία να εντρυφήσω στην εποχή για την οποία γράφω είναι μια πολύ γοητευτική διαδικασία για μένα, που όσο περισσότερο αθέατη μένει στον αναγνώστη τόσο το καλύτερο για το ίδιο το μυθιστόρημα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια η γνώμη σας για τα e-books;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Προσωπικά, αν και η δύναμη της τεχνολογίας είναι συναρπαστική και προσπαθώ να παραμένω ενήμερη στις δυνατότητες που μας παρέχει, δύσκολα διαβάζω e-books αν και δεν υποβαθμίζω καθόλου την αξία τους. Είναι σημαντικό να κουβαλάς μαζί σου μια τεράστια ενδεχομένως βιβλιογραφία. Προτιμώ όμως τη μυρωδιά του χαρτιού, τον τρόπο με τον οποίο «χαμογελούν» στα μάτια μου τα γράμματα πάνω στην τραχιά επιφάνεια του. Ένα χάδι πάνω στο εξώφυλλο. Με το έντυπο βιβλίο νιώθω πιο δυνατή τη φαντασία μου, οι λέξεις μετατρέπονται πιο εύκολα σε εικόνες, τα συναισθήματα μεγεθύνονται, δεν ξέρω γιατί, μπορεί από συνήθεια.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ασχολείστε με τη φωτογραφία. Τι σας συναρπάζει σ αυτή την ενασχόληση; Σας αρέσει ν' απαθανατίζετε πρόσωπα ή τοπία;

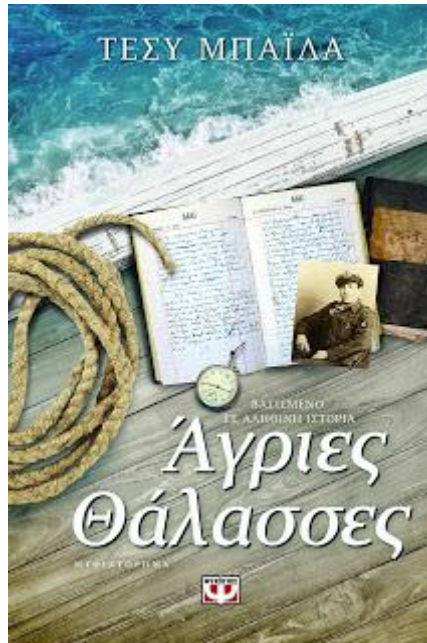
ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Γράφοντας αλλά και φωτογραφίζοντας αυτό που προσπαθώ να κάνω είναι να ρίξω φως σε αθέατους άξονες της ζωής. Να καταγράψω ό,τι κινεί την ευαισθησία μου πάνω σε ένα κομμάτι λευκού χαρτιού και αυτό το κάνω, άλλοτε με τις λέξεις κι άλλοτε με το φως. Μου αρέσει η φωτογραφία τοπίου αλλά τελευταία με συγκινεί ιδιαίτερα η φωτογραφική απεικόνιση ανθρώπων στο δρόμο. Εκεί που ο καθένας περπατά μόνος με τις πιο μύχιες σκέψεις του και αυτό αντανακλάται στο πρόσωπό του. Και ξέρετε, το μυστικό για να αναπτύξεις την αισθητική της φωτογραφικής σου ματιάς είναι η λογοτεχνία και συμβαίνει συχνά και το αντίστροφο. Η φωτογραφία να γίνει η αφορμή να αναπτυχθούν οι λέξεις επάνω στο χαρτί. Για μένα λοιπόν είναι δυο μορφές της ίδιας Τέχνης.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια είναι τα βραχυπρόθεσμα σχέδια σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Αυτή τη στιγμή δουλεύω την ιδέα ενός νέου βιβλίου και μια μετάφραση που έχω αναλάβει να κάνω.

ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

1. "Άγριες θάλασσες" (2016, [εκδόσεις Ψυχογιός](#))

Στις άγριες θάλασσες της κατεχόμενης Ελλάδας υπάρχει ένα μυστικό ελευθερίας που το γνωρίζουν μόνο οι γενναίοι. Η «Ευαγγελίστρια», το καϊκι της διαφυγής, δε μεταφέρει ανθρώπους· μεταφέρει την ελπίδα της εθνικής ξαστεριάς στην πιο σκοτεινή στιγμή της σύγχρονης Ιστορίας. Κατακτητές και πατριώτες, διώκτες και κυνηγημένοι, όλοι τους στρατευμένοι σ' έναν πόλεμο που θα κρίνει το μέλλον του κόσμου. Από τον ασυμβίβαστο καπετάν Μιλτιάδη Χούμα μέχρι την καρτερική Ελένη του, μικροί και μεγάλοι ήρωες στροβιλίζονται σ' ένα έπος που εκτυλίσσεται στην πανάρχαια θάλασσα του Ομήρου. Τι απέμεινε από αυτή τη φοβερή αντάρα; Μνήμες και βοές μέσα στον χρόνο αλλά και η ζωή αυτών των ανθρώπων, πλούσια σε ιδανικά, σε όνειρα, σε έρωτες και πάθη. Ζωή μοιρασμένη σε επεισόδια που θα αδυνατούσε να συλλάβει και η πιο τολμηρή φαντασία.

Μια μυθιστορηματική μαρτυρία για τότε που οι ψυχές ήταν φτιαγμένες από ακριβό μέταλλο· τότε που την Ιστορία την έγραφαν οι απλοί άνθρωποι.

<http://www.psichogios.gr/site/Books/show/1001934/to-mystiko-htan-h-zaxarh>

2. "Ουίσκου μπλε" (2014, [εκδόσεις Ψυχογιός](#))

Ο σύγχρονος Οδυσσέας ονομάζεται Μιχάλης, γιος της Βιργινίας και του καπετάν Βαγγέλη. Το οδοιπορικό του ξεκινά από το Πορτ Σάιντ και η ανάγκη τον φέρνει στη Σαντορίνη και στον Πειραιά των πρώτων μεταπολεμικών χρόνων.

Ακολουθώντας το όνειρο για μια καλύτερη ζωή, θα δοκιμαστεί στα ανθρακωρυχεία της πόλης Μαρσινέλ στο Βέλγιο και στις αποβάθρες του λιμανιού της Νέας Υόρκης, προτού αποδεχτεί αμετάκλητα τη θαλασσινή του μοίρα.

Θα αναζητήσει τη δική του Πηνελόπη στο πρόσωπο της Εριέττας, θα συνοδοιπορήσει με παράξενους συντρόφους όπως ο Αρτέμης και ο Αποστόλης, θα δει να ανοίγουν και να κλείνουν κύκλοι ζωής στη μεγάλη σκηνή του κόσμου.

Σ' αυτό το έπος της φτώχειας και του καθημερινού αγώνα πρωταγωνιστεί η ελληνική ψυχή ζυμωμένη με τη θάλασσα, στη θέα της οποίας ο απλός άνθρωπος βρίσκει ξανά τη δύναμη να ονειρεύεται.

Το Ουίσκι μπλε είναι μια μυθιστορηματική ματιά στον αιώνα που αφήσαμε πίσω μας, στις μικρές και μεγάλες στιγμές που συνθέτουν την οδύσσεια ενός Νεοέλληνα.

3. "Το μυστικό ήταν η ζάχαρη" (2013, [εκδόσεις Ψυχογιός](#))

Στην Κρήτη του Μεσοπολέμου μεγαλώνει η Κατίνα, σ' έναν κόσμο σκληρό αλλά αθώο. Η μοίρα της, ίδια με πολλών γυναικών της εποχής αυτής, θα την οδηγήσει στον μεταπολεμικό Πειραιά και στην ασφυκτική αγκαλιά του Θέμελη, ενός άντρα-γρίφου που ασκεί μια καταστροφική και ανεξήγητη γοητεία στις ψυχές των άλλων, παραμένοντας σκοτεινός και αντιπατικός ως το τέλος. Η ηρωίδα, ως άλλη Πηνελόπη, εγκλωβίζεται σ' έναν αδιέξοδο έρωτα, σ' ένα γάμο μαρτυρικό μ' ένα μοιραίο Οδυσσέα που κρύβει καλά τα δικά του μυστικά.

Από την προπολεμική Κρήτη στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μέχρι τις προσφυγικές συνοικίες του Πειραιά, η ιστορία δεμένη με τα πέτρινα χρόνια της Ελλάδας, στροβιλίζεται γύρω από ένα ζευγάρι εκρηκτικό που βιώνει την καλοσύνη και τη σκληρότητα, την υπομονή και τον παραλογισμό, την αφοσίωση και τον αμοραλισμό.

Ένα μυθιστόρημα-καλειδοσκόπιο μιας δύσκολης εποχής, ποτισμένο με εικόνες, μυρωδιές και μνήμες...